

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ A. L.**, bytom X. a **2/ G. L.**, bytom X., zastúpených JUDr. D. H., advokátkou so sídlom v K., proti žalovaným **1/ I. C.** a **2/ J. C.** obom bývajúcim v M., zastúpeným JUDr. D. H., advokátom so sídlom v K., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Košice – okolie pod sp.zn. 8 C 29/2004, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. novembra 2006 sp.zn. 6 Co 21/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice – okolie z 9. novembra 2005 č.k. 8 C 29/04-63, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcov o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností pre kat.úz. M. na liste vlastníctva č. X. ako pozemok parcela č. X. – zastavaná plocha a nádvorie o výmere X. m² – a dom súp.č. X., a ktorým bola žalovaným priznaná náhrada trov konania 3 912 Sk. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili odmietnutím možnosti konať pred odvolacím súdom a nesprávnym právnym posúdením veci týmto súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú žalobcami, ktorá mala spočívať v odňatí ich možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd nevykonal nimi navrhované dokazovanie na oboznámenie sa s dedičským konaním po nebohom E. L., a tiež tým, že im nebolo doručené vyjadrenie žalovaných z 3.11.2005 a že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa z iných dôvodov, ku ktorým nemohli zaujať stanovisko. Uvedené námietky dovolateľov neboli opodstatnené. Zo zápisnice o odvolacom pojednávaní je totiž zrejmé, že odvolací súd zopakoval dôkaz už vykonaný v prvostupňovom konaní a oboznámil zápisnicu o pozostalostnom pojednávaní po E. L., pričom v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutkové zistenia z toho vyplývajúce. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že nie je odňatím možnosti konať pred súdom nevykonanie všetkých dôkazov navrhnutých účastníkmi konania, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Námietku o nedoručení vyjadrenia žalovaných uplatnili dovolatelia už v odvolacom konaní a teda mali možnosť uplatniť v tomto konaní všetky procesné práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok dáva, najmä právo vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom, k procesnému postupu súdu prvého stupňa, jeho skutkovým a právnym záverom a ku všetkým okolnostiam prípadu. Odvolací súd svoj rozsudok aj náležite a presvedčivo

odôvodnil. Z odôvodnenia rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého sa žalobcovia mali domáhať ochrany svojich práv podľa reštitučných predpisov. Odvolací súd teda potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa z toho istého právneho dôvodu, preto i napriek nepresnosti v odôvodnení jeho rozsudku o obsahu tvrdenia zástupkyne žalobcov, týkajúceho sa ich trvalého bydliska, nebolo možné konštatovať porušenie zásady dvojinštančnosti súdneho konania. Žalobcovia v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa mohli uplatniť všetky výhrady voči právnemu záveru, že sa mali domáhať ochrany svojich práv podľa reštitučných predpisov, vrátane námietky, že tak nemohli urobiť pre nespĺňanie podmienky trvalého bydliska.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nemohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci a dovolanie žalobcov ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaní si náhradu neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :